

מסכת חולין

פרק ב' משנה ד'

שְׁחַט אֶת גָּנוּשׁ וּפְסַק אֶת הַגְּרָגָרָת, או שְׁחַט אֶת הַגְּרָגָרָת
וּפְסַק אֶת גָּנוּשׁ, או שְׁשַׁחַט אֶחָד מֵהוּ וְהַמְתִין לְהָעֵד שְׁמַמָּתָה,
או שְׁחַחְלִיד אֶת הַסְּכִין תְּחִת הַשְׁנִי וּפְסַקְוּ, רַבִּי יַשְׁכֵב אָמֵר,
גְּבַלָּה. רַבִּי עֲקִיבָא אָמֵר, טִרְפָּה. כָּל אָמֵר רַבִּי יַשְׁכֵב מִשּׁוּם
רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, כָּל שְׁגַפְסָלָה בְּשְׁחִיטָתָה, גְּבַלָּה. כָּל שְׁשַׁחַחְיִיטָתָה
כְּרָאִי וְדָבָר אַחֲרָגָרָם לְהָלְפִיל, טִרְפָּה. וְהַזָּה לוּ רַבִּי
עֲקִיבָא: